

Dominic E. Delarue

**Oponašajući Krista i svece: film Katrin Gebbe
Tore tanzt / Nothing Bad Can Happen (DE 2013) kao hagiografski narativ**

Već je Erwin Panofsky ukazao na činjenicu da se film, tada novi medij, snažno oslanja na zapadnu ikonografsku tradiciju, kreirajući vlastite ikonografske konvencije. Ne iznenađuje, stoga, da su filmski umjetnici posegnuli za vizualnim i narativnim vrelima kršćanske hagiografske tradicije prebacivši ih na filmska platna. Oni nisu samo prepričali život Krista i svetaca, već su stvorili nove radnje i zaplete, slijedeći i reinterpetirajući etablirane konvencije hagiografskih žanrova. Nadalje, citiranje i adaptacija kršćanske ikonografije korišteni su kako bi se likovi prikazali složenijima, te kako bi se utjecalo na gledateljeve emocionalne reakcije. Ovaj tekst analizira film Katrine Gebbe *Tore tanzt/Nothing Bad Can Happen* (DE 2013) kao primjer korištenja biblijske i hagiografske tradicije u suvremenom filmu u svrhu kritičkoga odnosa prema religijskome načinu razmišljanja i socijalnoj dinamici nasilnih obiteljskih odnosa. Redateljica ne kreira glavnog junaka svoga filma kao pojednostavljenog modernog Krista, koji se žrtvuje za druge, već jasno karakterizira Torea u odnosu na druge svece i biblijske likove kao uzore, među kojima se posebno ističe sveti Franjo, *alter Christus* iz 13. stoljeća. Oko ove temeljne ideje, Gebbe stvara gustu vizualnu teksturu hagiografskih znakova i aluzija koji se međusobno sukobljavaju, tako da raste neizvjesnost gledatelja kojima postaje teško prosuditi događaje na ekranu.